

Vergeving van zonden Markus 2.1–12

Rev Dr Jos M. Strengholt
Heliopolis 2013

In onze evangeliëlezing hoorden we dat Jezus terugkeerde naar Zijn huis in Kapernaüm, na een rondreis door Galilea waarin Hij had gepredikt en mensen had genezen. Misschien was dit een huis dat enkele vrienden van Jezus voor Hem beschikbaar hadden gesteld, zodat Hij wat kon uitrusten na Zijn uitputtende periode waarin Hij de mensen diende. Maar vakantie had Jezus niet... Ook in Kapernaüm kwamen de mensen in groten getale naar Hem luisteren. Zij moeten veel goede verhalen hebben gehoord over wat Hij overal in Galilea had gedaan en waren natuurlijk nieuwsgierig. En Jezus predikte.

Vier vrienden brachten een man die niet kon lopen naar Jezus. Dit voorval liet op drie manieren zien dat Jezus werkelijk de Zoon van God is. Jezus genas een verlamde man: Jezus vergaf de zonden van de man: Jezus kende de gedachten en harten van de mensen:

1. Genezing

Eerst iets over de genezing van deze verlamde man. Ziek zijn is erg, en blijvend ziek zijn is verschrikkelijk. Het is geweldig wanneer God ons zegt met een goede gezondheid, en als we die hebben, moeten we God daarvoor danken. Wanneer we niet gezond zijn, doen we alles wat we kunnen om weer beter te worden. De gezondheidszorg kan altijd rekenen op goede inkomsten, omdat alle mensen ziek kunnen worden en wij allemaal met al onze middelen tegen ziekte strijden.

In de dagen van Jezus waren er ook mensen die geneeskunde beoefenden – tegenwoordig zouden velen van hen als kwakzalvers worden beschouwd – en zij konden deze verlamde man niet genezen. Daarom wilden de vrienden van die verlamde man hem naar Jezus brengen. Zij hadden verhalen gehoord over hoe Jezus tijdens Zijn rondreis door Galilea naar verluidt veel mensen had genezen, en zij hoopten natuurlijk dat Jezus ook hun vriend zou kunnen genezen.

Het was te druk op de plaats waar onze Heer sprak, zodat zij Jezus alleen konden bereiken door de man op zijn matras door het dak naar beneden te laten zakken. Net als in veel dorpen hier in Egypte waren de daken van de huizen in Galilea plat, met balken en schuine dakspanten. Daaroverheen lag vlechtwerk, met takken van bomen, en vervolgens een dikke laag leem. Het was behoorlijk rommelig om zulke daken open te breken, maar niet al te moeilijk. Je vraagt je af hoe de mensen binnen reageerden toen stukken leem en vlechtwerk naar beneden begonnen te vallen terwijl het dak werd geopend. ‘Hé, zijn jullie gek geworden? Houd daarmee op!’ zullen sommigen wel hebben geroepen. Maar uiteindelijk werd de verlamde man vóór Jezus neergelaten.

Jezus genas de verlamde man, omdat Hij het geloof van de man en van zijn vrienden zag. Al het werk dat zij hadden gedaan om de man dicht bij Jezus te krijgen, liet zien dat zij werkelijk verwachtten dat Jezus iets zou kunnen doen. Dit was hun geloof. Hun overtuiging. Jezus genas de man alleen door het woord te spreken. Hier toont Hij dezelfde scheppende, of misschien moeten we zeggen herscheppende kracht die alleen God bezit. In het allereerste begin sprak God: ‘Er zij’, en zo werd de wereld gemaakt. Nu spreekt Jezus alleen het woord: ‘Word genezen’, en de man wordt genezen.

Door het hele Evangelie heen lezen we over zulke wonderen die Jezus deed, en zij wijzen allemaal op Zijn goddelijke natuur. En ook op Gods verlangen om de mensheid genezen te zien. Zij onderstrepen Gods verlangen, Gods liefde, voor ons welzijn. Dat is heel goed om te weten! Alleen God Zelf is in staat een verlamd mens onmiddellijk te genezen en hem genezen te laten weglopen.

De apostelen deden later in het Nieuwe Testament ook wonderen, en zelfs vandaag gebeuren er wonderen. Maar niet door mensen die op eigen gezag zeggen: ‘Word genezen’, maar door mensen die God bidden om in te grijpen, door mensen die een beroep doen op het gezag van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Het verschil met Jezus was dat Hij met gezag sprak. Met Zijn eigen gezag. Daarom wees elk wonder dat Hij deed op Zijn goddelijke natuur. Hier was God Zelf aan het werk. Want alleen God is de Schepper en Herschepper van het leven. Niemand anders kan door zijn eigen machtige woord de materie veranderen.

2. Uw hart kennen

De schriftgeleerden, de theologen van die dagen, hadden ernstige twijfels over Jezus. Jezus had tegen de verlamde man gezegd dat zijn zonden vergeven waren, maar hoe durfde Hij dat te zeggen! Onmogelijk! Zij hielden hun gedachten voor zich, maar de gedachten bleven maar doorgaan in hun hoofd.

‘Deze man lastert God; hij doet alsof hij bevoegdheden heeft die alleen God bezit. Hoe kan deze man zo spreken! Vergeving is het voorrecht van God!’

En misschien dachten zij ook: ‘Makkelijk om vergeving aan te bieden, Jezus. De man komt voor genezing en U biedt hem vergeving aan. Wie ter wereld kan vaststellen dat God inderdaad zijn zonden vergeeft?’

Jezus begreep wat er in hun gedachten omging. Hij zag in Zijn geest wat er in hun gedachten gebeurde. Hij drong rechtstreeks door tot hun hart en hun gedachten. Hij kende hun gedachten. Maar alleen God kent de geheimen van ons hart. En hier zien we dat Jezus ook de geheimen van hun hart kende.

Het is daarom geen vreemde conclusie dat Jezus en God, Zijn Vader, zo nauw met elkaar verbonden zijn dat wij spreken over één en dezelfde goddelijke natuur. Jezus is de Zoon van God, ja, Hij is God. Hij kent onze gedachten en ons hart.

Wat een troost is dit voor hen die met God verzoend zijn! God kent mij van binnen en van buiten... en Hij wil het beste voor mij. Hij verlangt naar mijn genezing! Dat is een grote troost in goede tijden en in slechte tijden. Hij kent ieder detail van jouw leven... en dat maakt bidden zo gemakkelijk. Je hoeft God niet uit te leggen wat je probleem is of waarmee je worstelt. Want Hij kent ieder detail ervan al, nog voordat jij het kende.

Wat een troost dat God ons van binnen en van buiten kent. En Hij wil het beste voor ons. En Jezus, de Zoon van God, ja God Zelf, laat vanzelfsprekend hetzelfde goddelijke karakter zien. Hij kent de mensen die Hij ontmoet op een manier die ver uitstijgt boven wat normaal is. Het gaat zelfs verder dan het bovennatuurlijke. Zijn kennis van jou en mij is de kennis van de Schepper van hemel en aarde.

Vaak kunnen wij zo verdraaid denken. We hebben zoveel zaken aan ons hoofd. En soms is het zo moeilijk voor ons om onze eigen gedachten op een rij te krijgen. Wees blij – Hij kent het allemaal en Hij is slechts één gebed van je verwijderd om te helpen.

Dit alles klinkt nu buitengewoon vreemd voor mensen die Jezus Christus niet hebben ontmoet als de Vergever van hun zonden. Veel mensen houden niet van het idee dat God alles weet wat wij denken en voelen. Er is zoveel verkeers gaande in die donkere hoeken van onze gedachten en harten; we willen niet dat andere mensen die kennen; we willen niet dat God ze kent.

We zijn tot op zekere hoogte in staat onze gedachten en ons hart voor andere mensen verborgen te houden. Maar aan God ontkomen we niet... Of we het nu prettig vinden of niet, dit zijn de feiten... God is alwetend. Hij weet alle dingen.

En of we nu naar Groenland vluchten, naar China, of onszelf begraven in de diepste kolenmijnen ter wereld... Hij blijft ons zeer nabij en kent iedere vezel van ons lichaam en van onze gedachten. Hij kent ons hart en onze gedachten... Hij kent onze zonden, de gebieden in ons leven waarin wij tegen Hem in opstand komen – want dat is uiteindelijk wat zonde is.

Niet doen wat God ons opdraagt te doen, en doen wat Hij ons opdraagt niet te doen. God ziet het allemaal. Jezus ziet het allemaal. Zijn gedachten dringen rechtstreeks door tot die van jou.

3. Vergeving van zonden

Jezus zag dat de vier mannen en hun verlamde vriend geloof hadden. En toen deze verlamde man vóór Jezus op de vloer werd neergelaten, zag Hij onmiddellijk: deze man heeft vergeving van zonden nodig. Veel meer dan dat hij lichamelijke genezing nodig heeft.

Jezus sprak slechts enkele woorden: ‘Zoon, uw zonden zijn u vergeven.’ Dat is de volgorde van de woorden in het oorspronkelijke Grieks, waarbij alle nadruk ligt op de vergevende liefde van God. Dit is veel belangrijker dan lichamelijk welzijn.

Zonder lichamelijke genezing kunnen we nauw verbonden zijn met God en met andere mensen. Zonder vergeving leven we ver van God, nu en in de eeuwigheid.

Vergeving is belangrijk, omdat zonde ernstig is. Zij schept een ondoordringbare, eeuwige barrière tussen God en ons. Jezus heeft de zonde nooit licht opgevat. Hij heeft nooit tegen mensen gezegd: ‘Heb je een schuldgevoel? Vergeet het maar, ik ben in orde, jij bent in orde.’

Integendeel, Hij beschouwde de zonde als een onvergeeflijke afwijking van Gods heilige wet, als iets dat de ziel verstikt. Het advies: ‘Raak je schuldgevoelens kwijt, overdrijf niet, je bent in orde, een beetje slechtheid, een beetje verkeerd doen, een beetje haat is toch niet zo erg’, is vernietigend.

Het is alsof een arts tegen iemand met kanker zegt: ‘Ach, maak je geen zorgen, iedereen wordt zo nu en dan ziek.’

Of alsof Jezus tegen de verlamde man had gezegd: ‘Negeer het gewoon, aanvaard het gewoon. Je bent in orde. We hebben allemaal onze kleine problemen in het leven...’

Zoals we onze lichamelijke ziekten niet mogen negeren, zo mogen we ook onze morele ziekte niet negeren. Jezus weet hoe Hij met de ernstigste lichamelijke kwalen moet omgaan, omdat Hij God is.

Hij kan rechtstreeks in onze gedachten en ons hart kijken, omdat Hij God is. Hij weet ook hoe Hij moet omgaan met de duisternis die Hij in ons leven aantreft, omdat Hij God is.

De schriftgeleerden hadden gelijk in hun beoordeling dat Jezus Zichzelf door vergeving aan te bieden aan God gelijkmaakte. Alleen Degene tegen Wie de zonde is begaan, God, kan die zonden vergeven.

En denk geen moment dat het onrecht dat wij andere mensen aandoen niets met God te maken heeft. Paus Benedictus XVI schrijft hierover in een van zijn boeken over Jezus: 'Iedere overtreding onder mensen houdt een vorm van schade aan waarheid en liefde in en is daarom gericht tegen God, die waarheid en liefde is.'

Dus ja, uiteindelijk hebben wij vergeving van God nodig voor al het verkeerde dat wij elkaar aandoen. En zelfs als die mensen ons vergeven, moet God ons ook vergeven.

En de schriftgeleerden hadden gelijk: alleen God kan zonden vergeven. Dezelfde schriftgeleerden hadden ongelijk in hun beoordeling dat Jezus' woorden godslastering betekenden. Zij hadden moeten begrijpen dat het enige andere alternatief de waarheid was: Hij is werkelijk God.

Jezus kwam uit de hemel, God werd mens. Hij kwam om vergeving van zonden te verkondigen; ja, niet alleen om vergeving te verkondigen, maar Hij heeft daadwerkelijk vergeving tot stand gebracht. Hij deed dit op grond van Zijn eigen offer voor alle zonden.

De apostel Markus citeert Jezus wanneer Hij zegt dat Hij gekomen was 'om Zijn leven te geven als losprijs voor velen' (Markus 10.45).

Jezus maakt deze verlamde man niet alleen bekend dat zijn zonden vergeven zijn, maar Hij scheldt ook uit eigen gezag de schuld van de verlamde man tegenover God kwijt. Hij wist zijn zonden voor eeuwig uit en Jezus doet dit uit Zichzelf.

Conclusie

Jezus laat zien dat Hij God Zelf is, en dat alles daarvan tot ons eigen voordeel is. Hij kent ons van binnen en van buiten, Hij geneest en Hij vergeeft. Het allerbelangrijkste: Hij vergeeft...

Laten wij dan niet ontkennen wat Hij al weet, maar onze zonden aan Hem belijden... Laten wij met onze zieke zielen tot Hem komen en Zijn volmaakte vergeving ontvangen, eens en voor altijd.

Weten dat je vergeven bent, is de krachtigste genezende kracht in het leven. Het brengt ons weer in de juiste verhouding tot God. Het bevrijdt ons om met elkaar te leven. Het bevrijdt ons om met onszelf te leven. En het is zo eenvoudig. Jezus geeft het vrijelijk aan wie erom vraagt.

We zijn slechts één gebed verwijderd van het grootste geschenk op aarde.

+ In de Naam van de Vader en van De Zoon en van de Heilige Geest. Amen.